

Artikel 82 forbyder efter sin ordlyd:

»En eller flere virksomheders misbrug af en dominerende stilling på fællesmarkedet eller en væsentlig del heraf (...) i den udstrækning, samhandelen mellem Medlemsstater herved kan påvirkes«.

Anvendelse af forbudsbestemmelserne forudsætter, at samhandelen mellem medlemsstaterne kan påvirkes. Såfremt der ikke sker en påvirkning af samhandelen mellem medlemstaterne, skal forholdet alene bedømmes efter national ret. EF-Domstolen har i en række domme udtalt, at:

»for, at en aftale kan påvirke samhandelen mellem medlemsstater, må det på grundlag af en flerhed af objektive, retlige og faktiske omstændigheder med tilstrækkelig sandsynlighed kunne forudses, at den kan udøve en direkte eller indirekte, aktuel eller potentiel indflydelse på handelen mellem medlemsstaterne på en måde, der kan være til skade for virkeliggørelsen af målene for et mellemstatsligt enhedsmarked.«

Kravet om påvirkning af samhandelen vil navnlig kunne tænkes opfyldt i forholdet mellem virksomheder etableret i forskellige medlemsstater, men kravet vil imidlertid også efter EF-Domstolens praksis kunne være opfyldt i forhold til virksomheder etableret i én medlemsstat og i forhold til virksomheder etableret i tredjelande.

Forbudet i artikel 81, stk. 1, finder efter fast retspraksis imidlertid alene anvendelse, når aftaler m.v. »mærkbart« begrænser konkurrencen, henholdsvis »mærkbart« påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne. »Mærkbarhedskriteriet« er således den væsentligste begrænsning af denne artikels anvendelsesområde. I Kommissionens nugældende »Meddelelse om aftaler af ringe betydning, der ikke falder ind under EF-traktatens artikel 85, stk. 1« (EF-Tidende 1997, nr. C 372, s. 13), er der redegjort for Kommissionens fortolkning af mærkbarhedskriteriet. Meddelelsen er alene vejledende. Hovedelementerne i meddelelsen er, at forbudet i artikel 81, stk. 1, ikke finder anvendelse på aftaler m.v., der alene berører mindre andele af markedet (der opereres med markedsandele på henholdsvis 5 pct. og 10 pct. afhængig af, hvilken type aftale, der er tale om). Herudover undtages aftaler m.v. mellem mindre uafhængige virksomheder, der har under 250 ansatte og enten har en årlig omsætning på ikke over 40 mio. EURO eller en årlig samlet balance på ikke over 27 mio. EURO.

Anvendelsesområdet for forbudet i artikel 82 begrænses af, at det geografiske marked, hvorpå en virksomhed indtager en dominerende stilling, skal udgøre en »væsentlig del af fællesmarkedet«. En væsentlig

del af fællesmarkedet kan efter retspraksis afgrænses til en medlemsstats område eller mere lokalt til en del af en medlemsstat.

Stk. 2

Bestemmelsen præciserer, hvilke regler der gælder, når Konkurrencerådet påser overholdelsen af EF-traktatens artikel 81, stk. 1, og 82. Henvisningen til konkurrencelovens kapitel 2, 3, 5, 6, 7 og 8 vedrørende gennemførelse, håndhævelse og straf er en forudsætning for, at Konkurrencerådet kan udøve beføjelserne efter stk. 1. Bestemmelsen fastlægger således rammen for udøvelsen af Konkurrencerådets beføjelser efter stk. 1.

De beføjelser, der efter bestemmelsen foreslås tillagt Konkurrencerådet med henblik på at sikre gennemførelsen af EU-konkurrencereglerne, er ikke videre end de tilsvarende beføjelser, der er tillagt Konkurrencerådet med henblik på at sikre overholdelsen af de danske konkurrenceregler, jf. lovens § 14, stk. 1.

De beføjelser, der tillægges Konkurrencerådet i medfør af dette forslag, betyder navnlig, at Konkurrencerådet har mulighed for at udstede påbud i henhold til konkurrencelovens § 6, stk. 4, og § 11, stk. 4, i tilfælde af overtrædelse af artikel 81, stk. 1, og artikel 82, at afgørelser vedrørende spørgsmålet om overtrædelse af artikel 81, stk. 1, og artikel 82, der er truffet af Konkurrencerådet, kan påklages til Konkurrenceankenævnet, jf. lovforslagets nr. 21, at Konkurrencerådet har mulighed for at pålægge tvangsbøder i henhold til lovens § 22, og at overtrædelse af forbudene i artikel 81, stk. 1, og artikel 82 vil kunne straffesanktioneres med bøde i forbindelse med en straffesag. For at skabe størst mulig klarhed om sanktionerne for overtrædelse af EF-traktatens artikel 81, stk. 1, og artikel 82, er der indsat en udtrykkelig bestemmelse om bødestraf. Der henvises til bemærkningerne til forslagens nr. 23 (§ 23, stk. 1, nr. 9).

Stk. 3

Bestemmelsen har til formål at sikre samarbejdet med Europa-Kommissionen. Bestemmelsen gengiver alene, hvad der følger af lovens § 14, stk. 2, hvorefter Konkurrencestyrelsen er sekretariat for Konkurrencerådet og på rådets vegne varetager den daglige administration af loven. Det er dog fundet hensigtsmæssigt i forbindelse med, at der gives Konkurrencerådet kompetence til at sikre overholdelsen af artikel 81, stk. 1, og artikel 82, udtrykkeligt at præcisere, at det også i denne sammenhæng er Konkurrencestyrelsen, der varetager kontakten til Europa-Kommissionen.